

17862

SZEGETI EGYETEM

A SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

XXI. évfolyam 3. szám 1983. március 8. Ára: 1.80

Ideológia- éhség (2. oldal)
Találkozás Ladik Katalinnal és Dedinszky Erikával (5. oldal)
Eszi, nem eszi... (6. oldal)
Sport (7. oldal)

A FIN városi rendezvényei

Unnepek, koszorúzások.
Március 15. 10 óra. Koszorúzási ünnepség a szőregi csata emlékművénél, a szőregi emléktáblánál és a Petőfi-szobornál. **15.30 óra:** Ifjúsági nagygyűlés a Klauzál téren. Ünnepi beszédet mond: Szilágyi János, a KISZ Csongrád megyei Bizottságának titkára, fellép: a Huzavona együttes.
Március 21.: Városi ünnepek a KISZ-szervezetek rendezésében.
Április 18. 14.30 óra: Koszorúzás Komócsin Zoltán szobránál. Rendezvények, kulturális programok.
Március 12. Országos Diák Napok területi rendezvényei (Ifjúsági Ház).
Március 15. Ifjúsági Nap (Ifjúsági Ház), **10 óra:** filmvetítés, **17 óra:** Bonanza együttes koncertje, **18 óra:** táncház, **18.45:** Huzavona együttes koncertje, **20 óra:** irodalmi kávéház.
Március 21. Tavaszi koncert (Ifjúsági Ház). Fellép: A Kormorán és az Interfolk együttes, közreműködik: Hevedűs D. Géza.
Március 18—19. Országos Egyetemi Főiskolai Amatőr Filmszem-

le (Juhász Gyula Tanárképző Főiskola).
Március 23. 14.30 óra: Diákpolitikai vetélkedő.
Március 26. 9 óra: „Nekem szülőházam” vetélkedő városi döntője. **22 óra:** Diákcentrum (Ifjúsági Ház).
Március 29—31. Országos Tudományos Diákköri Konferencia orvostudományi szekciója (SZOTE).
Április 16. 10—22 óráig diákcentrum (600-as Szakmunkásképző Intézet).
Április 23. diákcentrum (Ifjúsági Ház).
Május 9. 18 óra: Békehangverseny (Ifjúsági Ház).
Sportrendezvények:
Március 1. FIN kispályás férfi, női labdarúgó torna (Ady téri sporttelep).
Március 20. Ifjúságdíjak 15-évesversenye (Szeged, Lötér).
Március 26. Felszabadulási Kupa férfi, női kézilabdatorna (Kisstadion).
Március 30. Felszabadulási fáklyás váltófutó verseny.
Március 31. Futónap: Szeged—Pécs váltófutás (JGYTF—JPTE).

Jámbor szándék

● Ezzel a címmel forgott kézen az a 42 oldalas tantárgyi reformtervezet, melyet **bölcsész-kari fiatal oktatók és hallgatók** egy csoportja dolgozott ki. Ez a javaslat képezte alapját annak a vitának, amit február 17-én rendeztek meg a Bölcsészettudományi Karon.

● A Jámbor szándék szövege „egy több hónapja folyó kollektív munka pillanatnyi eredményeinek összefoglalása.” A munkacsoport a bevezetőben megjegyzi: „írásunkban nem fogunk egyetlen reformelképzelés mellett hitet tenni. Sokkal inkább alternatívákat és hozzájuk kapcsolódó problémákat szeretnénk fölvetni...”

● A reformtervezet második pontjában — Célmeghatározás és módszertani kérdések — három alapvető változtatásról van szó: az optimálisnak tartott hallgatói létszámnál 30—40%-kal többet kellene fölvenni a versenyszellem biztosítása érdekében; a későbbi önálló továbbképzésre való felkészítésre nagyobb súlyt kellene fektetni; és olyan feltételeket kellene kialakítani, amelyekkel biztosítva lenne a hallgatók nagyobb arányú részvétele a kari és egyetemi szinten történő döntésekben. „Elsősorban a tanárszakos képzés problémáira koncentráltunk — írja a tervezet —, javaslatot téve ugyanakkor a tudósképzés problémájának megoldására is.”

éves nyelvtanítás feladatát lenne”. A másik tárgy problémájáról így vélekedik: „a marxista tárgyak esetében a hangsúlynak az alapvető ismeretanyag elsajátításán kell lennie; a marxizmus gyakorlati alkalmazására való képességét viszont a szaktárgyi szemináriumokon kell bizonyítani a hallgatóknak, az adott anyag összefüggésrendszerében”.

● Az egyetemi szemimáriumokkal kapcsolatban a Jámbor szándék azt javasolja, hogy azok a **képességek fejlesztésének formái legyenek**. Ennek alapfeltétele pedig az, hogy a hallgató a szükséges ismereteknek már birtokában legyen. „A szemináriumi formában is feldolgozásra kerülő tárgyak esetében így célszerűnek látszik a tárgy ismeretrészének előrehozott számonkérése. Ez gyakorlatilag úgy valósulhatna meg, hogy a félév első felében az adott tárgy rendelkezésére álló óraszámában (előadás+szeminárium) olyan vezérfonal-előadásokat kell tartani, amelyek a leglényegesebb tudnivalókat és összefüggéseket emelik ki; ezekkel párhuzamosan a hallgató számára természetesen meg kellene teremteni a konzultációs lehetőséget, esetleg felsőbbéves hallgatók bevonásával. Ennek az ún. intenzív szakasznak a lezárásaként a hallgatók a kidolgozott kritériumoknak megfelelően vizsgát tennének. Az ezután kezdődő szemináriumi munkában már csak azok a hallgatók vehetnének részt, akik a vizsgát sikeresen letették. E szakaszban a szemináriumok mellett immár az eredetileg meghatározott óraszámokban előadások is folynának, melyek most már nem a nagy összefüggésekre, hanem egy-egy részletproblémára koncentrálnának, mintegy betekintést engedve az előadó tudományos kutatásaiba, alkotóműhelyébe. E rendszer bevezetésével természetesen tarthatatlanná válna az egyetemi év pillanatnyi, két szorgalmi és két, viszonylag hosszú vizsgaidőszakra bomló beosztása is. Helyette négyes tagozódás alakulna ki, intenzív szakasz—képességfejlesztő szakasz, intenzív szakasz—képességfejlesztő szakasz beosztásban. Az egyes szakaszokat körülbelül kéthetes vizsgaidőszak követné; a képességfejlesztő szakasz után azoknak a vizsgáknak a letételére lenne lehetőség, amelyekből nincsen intenzív sza-

kas azaz nincsen szemináriumi csupán előadás.”

● A Jámbor szándék ezen kívül a bölcsész-kari szakok — félévekre lebontott — képzési terveit vázolja. A főt ismertettet kérdésekről rendezett vitát Sziget Lajos vezette be, ezután Szabély Mihály beszélt a vita céljáról. Hangsúlyozta, hogy alapvető igény a tervezet továbbgondolása, ugyanakkor azt is elmondta, hogy **illúziók nélkül** vágják a reformtervezet kidolgozásának, hiszen a minisztériumban a terv módosítás előkészületei már előrehaladtak.

● A színvonalas eszmecsere hozzászólói közül hármat idézünk. Nagy József egyetemi tanár profil munkának ítélte a javaslat anyagát, véleménye szerint ott lenne a helye azokon a fórumokon, amelyek a közművelődési rendszert vizsgálják. Pár dolog olyan jó — hangsúlyozta —, hogy nem csak jámbor. A létszámról szólva megállapította, hogy Magyarországon csak látszólagos a túlképzés, ha nemzetközi méretekkel vizsgálunk, akkor a tízezer lakosra jutó hallgatók számát tekintve az utolsók között vagyunk. A hozzászóló fontosnak tartotta azt is, hogy a tanárképzést és a bölcsészképzést külön kell választani, figyelembe véve azt a társadalmi igényt, miszerint tanárra nagy szükség van, bölcsészre viszont kevésbé.

● Velcsovné dr. Tóth Katalin docens is gondos munkának ítélte a Jámbor szándékot, különösen a változtató szándékú, részletesen tartotta életképesnek. Ugyanakkor hiányolta a szakbizottságok munkájának szinkronba hozását, a nyelvészek aktív közreműködését és a tervezet végéről az összeállított névsorát és az elkészülés dátumát.

● Serfőző Lajos, a BTK dékánja szerint a Jámbor szándék terveinek körültekintő véghezvitelére igen nehéz. Mindenesetre szükséges lenne egy-két évfolyamon, némely szakokon bevezetni kísérletképpen ezt a rendszert, mégha eleddig ritkán is vezettek be igazi, valódi reformokat.

● A tervezet és a hosszúra nyúlt érdekes vita megérdemelte volna, hogy a minisztérium képviselője jelenlétével megtisztelje a tervezet elkészítőit.

A nőhöz

Névnap, évforduló, ilyen-olyan ünnepi esemény-megannyi panaszszöveg, A leleménytelenség satujába szorított, köszöntők és formális ömlengések helyett inkább választom a közhelytelenkedést.

relemlől, eszközök híján hadt emlékeztek meg Borisz Paszternak szavaival:

Mint savba mártott véső
 karcot hű metszést,
 az idő úgy bevészte
 lelkeembe képedet.
 S él benne mindörökké
 arcdó alázata.
 A kemény világ töled
 hiába tiltana.

— a férfi —

Mire nevel az egyetem?

Az utóbbi években a felsőoktatást és ezen belül az orvosegyetemi képzést is az egymás sarkát taposó reformok és oktatás korszerűsítések hada jellemezte. Ezek a permanens reformok a tapasztalatlan szemlélőkben az állandó megújulás, a lázas útkeresés téves képzetét alakíthatták ki. Valójában a problémák ugyanazok maradtak, mint tíz vagy húsz évvel ezelőtt. Ezek közül a legfontosabbak: az elméleti jellegű képzés és a mindennapos gyakorlat közötti meglévő jókora különbségek; az oktatás túlzott széttagoltsága; a részterületek közötti összefüggések elszakadása, a lexikális ismeretek túlsúlya és végül az értelmiségi képzés, a nevelés következetlenségei, hiányosságai.

Miközben a diploma értékéről, az egyetemi oktatás helyzetéről, a tennivalók hogyanjáról és mikéntjéről az újságokban széleskörű; az oktatók és oktatottak, a felelősök és felelőtlenek, a hozzáértők és hozzá nem értők, az okosok és a még okosabbak között szűkebb körű viták folynak, van egy téma, ami teljesen háttérbe szorult.

Nevezetesen, **milyen magatartásmintát sugall, milyen feltételes reflexeket alakít ki az egyetem a képzés során a hallgatókban?**

Ha jobban belegondolunk, egyáltalán nem mindegy, milyen fel-fogással, milyen életszemlélettel indul el valaki a pályáján.

Az egészségügyi intézményekben érvényesülő szigorú szervezeti és szakmai hierarchia (lásd még az oktató kórházakban szerzett tapasztalatok), az egzisztenciális gondok (lásd az évente végzők száma és az új kórházi ágyak száma közötti összefüggés) finoman szólva is körültekintésre és óvatosságra inti a hallgatókat és a pályakezdeket.

A megbecsülés alacsony foka, az előbbrejutás nehézségei, az egzisztenciális gondok létezése az előzmények és a jelen helyzet ismeretében egyszerűen és logikusan megmagyarázható, de ettől még az érintettek számára nem oldódnak meg ezek a problémák és „nevelő” hatásuk sem csökken.

Ezek a hatások arra ösztönzik az érintetteket — hallgatókat, pályakezdeket —, hogy ne keressék a „bajt” maguknak, (ne vállalják a vitákat a konfliktusokat, főnökeikkel, kollégáikkal, oktatóikkal). Ha van is, ne hangoztassák túl gyakran véleményüket, még a jobbító szándékú, kritikus megjegyzéseket sem, mert ezzel szakmai érvénysülésüket és nyugalmukat kockáztatják.

A tekintély, a pozíció tiszteletben tartása és a „status quo” elismerése esetén az illetőből nem lesz „nehéz” vagy izzgó-mozgó, problémafelvető ember, háborítatlanul végezheti dolgát. Ez a beállítottság a környezet számára több-kevésbé rokonszenves és nem jár közvetlen hátránnyal (ezért is lehet népszerű). Egyetlen nagy bukoltója van, hogy hosszabb távra közönbösséget, kivülalást eredményez. Hiszen, aki megszokta, hogy nem szól bele a dolgokba, nem próbálja ereje és tudása legjára szerint alakítani munkahelyét, környezetét, egy idő után nem tudja legszembetűnőbb igényének tekinteni munkáját, nem tud azonosulni vele, nem tud lelkesedni érte. Elveszhet egy nehezen megfogható, de kétségtelenül létező dolog: az emberi tényező, ami esetünkben az önálló gondolkodást, a merész véleményalkotást és az új utakra való elindulás képességeit jelenti.

Ezt pedig még a legjobban szervezett és a legjobban felszerelt egészségügyi hálózat sem nélkülözheti; hát még a miénk.

MÁRTON JÁNOS

Országos Egyetemi Főiskolai Amatőrfilm-szemle

A szemle helye és ideje: Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Szeged, március 18—19. A szemlére nevezhető minden amatőr-film, mely országos filmfesztiválon még nem szerepelt. Nevezhetnek az egyetemi, főiskolai amatőrfilmklub tagjai, és más klubokban, vagy egyénileg dolgozó egyetemi, főiskolai hallgatók. A filmek lehetnek N—8. S—8 és 16 mm-es méretűek, han-

gostításuk történeti széleskörű fénnyel, vagy külön magnóhanggal. A filmet és a hangot külön orsón, vetítésre kész állapotban kell beküldeni. A film és a hang orsóján is kérjük feltüntetni a film címét a vetítési frekvenciát, magnósebességet hangszórt! A legjobb filmek díjazásban részesülnek! A filmek nevezési és beküldési határideje: március 10. Beküldési cím: Ju-

hász Gyula Tanárképző Főiskola KISZ-bizottsága (6701) Szeged. Április 4 útja 6. A részletes program:
Március 18. 14 óra: Meznívó, 14.30: Versenyfilmek vetítése, este: Nyilvános vita
Március 19. 9.30: Vetítés, Előadás, Vita Eredményhirdetés (Rendezvény helyszíne Juhász Gyula Tanárképző Főiskola díszterme, és a Tamási Áron klub.)

— catus —